

Posudek vedoucího bakalářské práce

Významné osobnosti brněnské francouzské filologie od počátků do dneška

Od Ivy Kouřilové

FJEMO

2012

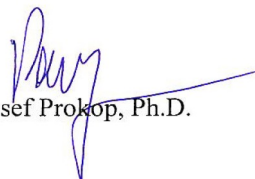
Autorka odvážně vstoupila do dosud ne zcela probádaného tématu a z důvodu efektivity a konzistence své práce zaměřila největší díl svého bádání na Otakara Nováka, jako významného představitele brněnské romanistiky. Svůj text si pak podle chronologie rozvrhla na dva významově spjaté celky, na Novákovo působení před a po roce 1952. V těchto celcích postupuje vždy tak, že nejprve nastiňuje Novákovu profesní kariéru v daném období a poté se zabývá jeho publikovanými texty, které se pokouší interpretovat v kontextu předchozího. Jak sama uvádí, k tomuto postupu ji inspiroval samotný Otakar Novák (s. 7) a vzhledem k tématu práce je její postup naprosto legitimní.

Silnou stránkou práce je autorčino úsilí vycházet s autentických dobových dokumentů vypovídajících o Novákově profesním životě, které pečlivě vyhledala v příslušných archivech, především v Archivu Masarykovy univerzity Brno. Tím naplno realizovala zadání své bakalářské práce, jejíž úkol spočíval především v exhumování mnohdy dosud nepříliš známých skutečností souvisejících s akademickou kariérou Otakara Nováka. Zároveň si autorka zaslouží pochvalu za práci s těmito archivními dokumenty, které velmi věcně a poučeně interpretuje.

Stejně příkladně autorka postupuje i z hlediska soudržnosti své argumentace v průběhu celé práce. Po formální stránce bych upozornil snad jen na nepříliš přehledné umístění archivních dokumentů přímo do Seznamu pramenů a literatury. Ten navíc neodlišeně obsahuje jak sekundární práce či prameny o Novákovi, tak práce samotného Nováka. Z hlediska přehlednosti by bylo jistě vhodnější minimálně tyto tři různé typy pramenů oddělit. Stejně tak následující seznam v Příloze č. 1 (s. 49) slibuje představit bibliografii Otakara Nováka podle tematického klíče, avšak ve skutečnosti ji dělí podle druhu publikací na knihy, odborné články, recenze atd. I když ani tento postup není nemožný, skutečně tematicky dělená bibliografie by měla představovat autorovy texty podle tématu, jemuž se věnují (např. Maupassantovi, Renanovi, francouzskému realismu apod.). Bez ohledu na to, jedná-li se o knihu, recenzi či studii.

Navzdory výše zmíněným drobnostem však musím konstatovat, že autorčina bakalářská práce naplňuje více než dostatečně nároky kladené na akademický text tohoto typu a nezbyvá než ji doporučit k obhajobě s návrhem na ohodnocení **výborně**.

V Českých Budějovicích dne 7. 6. 2012

PhDr. Josef Prokop, Ph.D.